

Kézdivásárhely, 1898. augusztus 13. – Budapest, 1954. június 25.

Apja gazdatiszt volt. 1916-ban Budapesten beiratkozott a Magyar Királyi Állatorvosi Főiskolára, de egy szemeszter után behívták katonának. 1917–1918-ban az olasz fronton teljesített szolgálatot. Leszerelése után már nem ment vissza Erdélybe, hanem pénzügyi-számviteli tisztviselőként Miskolcon helyezkedett el. Közben egyetemi tanulmányokat folytatott, 1926-ban a szegedi Magyar Királyi Ferenc József Tudományegyetemen jog- és államtudományi doktorátust szerzett. 1930-tól ügyvédjelölt volt, majd ügyvédi vizsgát tett. 1935-től 1952-ig ügyvédi gyakorlatot folytatott, de 18 kat. hold földje is volt. Az 1920-as évek végén Bajcsy-Zsilinszky Endre mellett bekapcsolódott az ellenzéki politikai mozgalomba. 1930-ban belépett a Nemzeti Radikális Pártba, 1934 novemberéig a párt főtitkára, az országos intézőbizottság tagja. 1935-ben a putnoki választókerületben megkísérelt feljutni a jelöltlistára, de nem járt sikerrel. 1936-tól, a két párt fúziója után a Független Kisgazdapárt tagja, később a felső-magyarországi csoport főügyésze. 1939-ben az FKGP programjával a Borsod vármegyei pártlistán pótképviselő lett; a szerencsi egyéni választókerületben második helyen végzett, a szavazatok 26,75 százalékát szerezte meg. Egyik szervezője az 1943. szeptember 12-i miskolci háborúellenes nagygyűlésnek. A nyilas hatalomátvétel másnapján a Gestapo letartóztatta. A börtönből 1944. december elején, Miskolc felszabadításakor szabadult ki. 1944. december 16-tól a Miskolci Nemzeti Bizottság tagja. A másnap megtartott népgyűlésen beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. január 29-től a Miskolc városi, április 3-tól a Borsod vármegyei törvényhatósági bizottság tagja. A miskolci ügyvédi kamara elnöke, 1945–1947-ben az Ügyvédi Kamarák Országos Bizottságának a tagja. Az FKGP felső-magyarországi pártigazgatója, majd elnöke. Az 1945. május 20-i első számtól kezdve a Miskolci Hírlap felelős szerkesztője. 1945. augusztus 5-én az FKGP Borsod vármegyei szervezetének az elnökévé választották. 1945. november 4-én a Borsod-Gömör, Zemplén és Abaúj vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1946–1947-ben a Miskolci Független Olvasókör elnöke. 1947. február 4-én általános politikai magatartása, koalícióellenessége miatt az FKGP Politikai Bizottsága kizárta a pártból. Párton kívüli parlamenti képviselő, majd az 1947. augusztus 31-i választásokon a Magyar Függetlenségi Párt országos listáján ismét országgyűlési képviselővé választották. Az MFP mandátumainak 1947. november 20-i törvénytelen megsemmisítése után visszavonult a politikai élettől. Földjéből 10 kat. holdat eladott, a többit felajánlotta az államnak. 1952 júniusában családjával együtt kitelepítették a Hortobágyra. 1953 szeptemberében szabadult; mivel Miskolcra nem térhetett vissza, Felsőzsolcán telepedett le. Haláláig az egyik miskolci ügyvédi munkaközösség irodai ügyintézője.